

Sygn. akt VIII U 1651/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wymiar składki i ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 czerwca 2014r. **nr** (...)

z dnia 26 czerwca 2014r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 26 czerwca 2014r. (...)

w ten sposób, że stwierdza iż odwołująca w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. nie jest zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według stopy procentowej podwyższonej o 50%;

2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 26 czerwca 2014r. nr (...)

w ten sposób, że stwierdza iż odwołująca w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. nie jest zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według stopy procentowej podwyższonej o 50%.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1651/14

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 27 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., na podstawie art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j.Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika

składek (...) Sp. z o.o. w roku składkowym obejmującym okresy rozliczeniowe od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. oraz od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r., podwyższa się o 50 %.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w dniu 3 czerwca 2014r. płatnik złożył korekty dokumentów (...) za 2011r. i 2012r. zmieniając liczbę poszkodowanych w wypadkach przy pracy.

W odwołaniach od decyzji (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. domagała się ich uchylecia, zarzucając nieprawidłowe ustalenie okoliczności faktycznych. W uzasadnieniu płatnik wskazał, iż w protokole kontroli ZUS błędnie wpisano liczbę wypadków, czego nie dopatrzyła osoba podpisująca protokół w imieniu płatnika, a następnie na podstawie informacji uzyskanych telefonicznie od ZUS wystawiono korekty informacji (...), ponownie w sposób nieprawidłowy wskazując na liczbę wypadków, co skutkowało niezasadnym podwyższeniem stopy procentowej.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko oraz szczegółowo wyjaśniając podstawę faktyczną i prawną zaskarżonych decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Przedmiotem działalności odwołującej spółki jest produkcja ekspozytorów z tekstury, opakowań i reklam. Spółka realizuje zamówienia z branży spożywczej jak i przemysłowej czy reklamowej. Narzędzia często są własnością wykonawcy zamówienia. Średnia liczba zatrudnionych osób w okresie spornym to ok. 20 osób.

ZUS po ustaleniu iż na koncie płatnika (...) Sp. z o.o. zaewidencjonowane zostały trzy dokumenty (...) za lata 2010, 2011, 2012, gdzie wskazano brak wypadków przy pracy w latach od 2011-2013, wystosował do płatnika składek zawiadomienie o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenia wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2013 do 31 marca 2014r. w wysokości 0.84 % podstawy wymiaru.

W dniach od 18 marca do 31 marca 2014r. inspektor kontroli ZUS przeprowadził u płatnika składek kontrolę za okres od stycznia 2011r. do grudnia 2013r. Zakresem kontroli objęta była m.in. prawidłowość i rzetelność obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek do których pobierania zobowiązany jest Zakład. W protokole kontroli wskazano, iż stopa procentowa ubezpieczenia wypadkowego wynosi 0.93 %, bez wzmianki o liczbie wypadków. Natomiast w protokole przyjęcia wyjaśnień od A. D. - upoważnionej do reprezentowania płatnika w trakcie kontroli, z dnia 31 marca 2014r, wynika, iż liczba poszkodowanych za lata 2011- 1 osoba, 2012- 2 osoby, 2013- 0 osób.

A. D. jest pracownicą spółki powiązanej z odwołującą, jednak również dla (...) Sp. z o.o. wykonuje obsługę kadrowo-płacową. Podpisując protokół kontroli wraz z protokołem przyjęcia wyjaśnień pozostawała w przekonaniu, iż liczba wypadków w spółce w spornych latach jest równa zero. O tym, iż złożyła podpis pod protokołem z którego wynika, iż w spółce odnotowano wypadki dowiedziała się otrzymując dopiero pod koniec kontroli, kopię protokołu przyjęcia wyjaśnień i po rozmowach telefonicznych z inspektorem kontroli ZUS, który zalecił złożenie korekty (...). Po złożeniu przez nią w dniu 3 czerwca 2014r. korekty dokumentów (...) za 2011, 2012, zmieniając liczbę poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2011r. z 0 osób na 1 osobę oraz w 2012r. z 0 osób na 2 osoby, przeanalizowała ona jednak całą dokumentację osobową i ustaliła, że w spółce nie odnotowano żadnych wypadków przy pracy.

Na podstawie korekty dokumentów (...) organ rentowy wydał zaskarżone decyzje, ustalając, iż wysokość stopy powinna wynosić 1,30 % podstawy jej wymiaru.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, protokołu kontroli przeprowadzonej w (...) Sp. z o.o. dołączonego do akt sprawy oraz zeznań świadka A. D. (nagranie rozprawy z dnia 3 grudnia 2014r. – płyta k. 35 a.s.).

Zebrane dowody Sąd ocenił jako spójne, logiczne w pełni wiarygodne i mogące być podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka A. D., gdyż były logiczne i spójne. Nadto świadek jako pracownica zatrudniona od 2009r. u odwołującej, zajmująca się obsługą kadrową dwóch spółek posiada rozeznanie w zakresie

spraw związanych z wypadkami przy pracy, a jako osoba upoważniona do reprezentacji spółki podczas kontroli posiadała szczegółowe informacje co do jej przebiegu i wyników.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, iż niezasadnym jest roszczenie płatnika składek o uchylenie zaskarżonych decyzji, gdyż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odwołania od decyzji wydanych przez organ rentowy rozpatrują sądy powszechne (z wyjątkiem odwołań od decyzji wymienionych w art. 83 ust. 4 u.s.u.s.) w sposób merytoryczny, orzekając, co do istoty sprawy zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 i § 2 k.p.c. Postępowanie sądowe zainicjowane odwołaniem od decyzji ZUS może zakończyć się bądź oddaleniem odwołania, jako bezzasadnego bądź zmianą zaskarżonej decyzji i orzeczeniem co do istoty sprawy.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było, czy dane zawarte w protokole przyjęcia wyjaśnień z 31 marca 2014r. są prawidłowe, a co za tym idzie czy zasadnym było podwyższenie o 50% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w stosunku do (...) Sp. z o.o.

Podstawę wydania zaskarżonej decyzji stanowi art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, który stanowi:

1. Jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.
2. Jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.
3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Za Sądem Najwyższym podnieść należy, iż użyte w art. 34 ust. 1 ww. ustawy sformułowanie "ustala" należy rozumieć w ten sposób, że Zakład jest wprawdzie zobligowany do nałożenia przewidzianej w tym przepisie sankcji, ale dopiero wtedy gdy stwierdzi fakt nieprzekazania mu danych lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31, a płatnik składek nie wykaże, iż nieprzekazanie przez niego danych lub przekazanie nieprawdziwych danych nastąpiło, mimo zachowania należytej staranności, to znaczy jest następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2013 r. II UK 147/13).

Nadto w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, iż pojęcie danych nieprawidłowych nie jest tożsame z pojęciem danych nieprawdziwych. Za Sądem Apelacyjnym w Szczecinie należy wskazać, iż przypisanie odpowiedzialności na podstawie art. 34 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych każdorazowo wymaga oceny okoliczności będących przyczyną wadliwości informacji. Wynikająca z niego sankcja będzie więc miała zastosowanie do płatnika, który ponosi winę, nawet w jej najlżejszym stopniu, za przekazanie nieodpowiadających prawdzie danych. Ujawnienie takiego błędu w deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia podwyższonej składki. Nie jest to jednak odpowiedzialność absolutna. Pojęcie danych nieprawidłowych

nie jest tożsame z pojęciem danych nieprawdziwych. W tym ostatnim przypadku chodzi o zawinione zachowanie płatnika, ukierunkowane na wprowadzenie organu rentowego w błąd. Art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej pozwala na zastosowanie sankcji w nim przewidzianej tylko w przypadku podania nieprawdziwych danych, a nie danych nieprawidłowych. W sprawie o podwyższenie składki na ubezpieczenie wypadkowe nie można abstrahować od przyczyn i okoliczności, z powodu których jednostka wadliwie przekazała informacje. Stwierdzenie czy strona nie ponosi czy też ponosi odpowiedzialność na zasadzie art. 34 ust. 1 ustawy musi być podejmowane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do konkluzji, że w tej konkretnej sprawie wymierzenie składki wypadkowej podwyższonej było zgodne lub nie do pogodzenia z normą prawną zawartą w powołanym przepisie i oceniane także przez pryzmat zaufania jednostki do państwa i stanowionego przez to państwo prawa. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 września 2013r. III AUa 207/13; por. wyrok SN sygn. IUK 15/11, II UK 39/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy nie sposób jest obarczyć płatnika składek (...) Sp. z o.o. skutkami określonymi w art. 34 ww. ustawy. Jak wykazało bowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe niczym nieuzasadnione było wpisanie do protokołu przyjęcia wyjaśnień liczby wypadków różniącej się od liczby podanej w (...) przez płatnika. Mając na uwadze doświadczenie życiowe, Sąd przychylił się do oceny powstałej sytuacji przedstawionej przez świadka A. D., podpisując wspomniany wyżej protokół, zgodnie z którą przeoczyła ona w chwili składania podpisu pod protokołem zawarte w nim dane odmienne od prawdziwych. Świadek wyjaśniła, że do pomyłki mogło dojść przy sporządzaniu protokołu przyjęcia wyjaśnień metodą nadpisywania na protokole poprzednim, zwłaszcza iż w spółce powiązanej z odwołującą odnotowano dwa przypadki wypadku w pracy. Złożenie następnie przez A. D. korekt dokumentów ZUS było natomiast nieprzemysłanym działaniem związanym z chęcią sprostowania i w ZUS wszelkich rozbieżności. Jednak po spokojnym i szczegółowym przeanalizowaniu dokumentacji świadek doszła do przekonania, iż korekty zawierały nieprawdziwe dane, a ich wysłanie do ZUS było pochopne.

W ocenie Sądu, u płatnika składek nie miały miejsca żadne wypadki w pracy, w konsekwencji korekty (...) były nieprawidłowe. Słusznie bowiem podnosił pełnomocnik odwołującej na rozprawie, iż brak jest, poza jednym protokołem przyjęcia wyjaśnień, jakichkolwiek dokumentów potwierdzających wystąpienie odnotowanych w protokole wypadków.

Hipotetycznie rozważając natomiast sytuację, w której korekty (...) byłyby zgodne z prawdą, to biorąc pod uwagę wyżej skomentowaną zasadę braku automatyzmu przy stosowaniu sankcji z art. 34 ww. ustawy, w ocenie Sądu nie można byłoby przypisać winy płatnikowi składek, gdyż organ rentowy nie wykazał, że zamiarem płatnika było wprowadzenie go w błąd celem zaniżenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd, biorąc pod uwagę powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – orzekł jak w sentencji tj. zmienił zaskarżone decyzje.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek